

Startside>Domstolsprocedurer>Civilretlige sager>Hvilket lands domstol er ansvarlig?

Den originale sprogudgave af denne side [\[et\]](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

estisk

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

Hvilket lands domstol er ansvarlig?

Estland

1 Skal jeg anlægge sag ved en almindelig domstol eller ved en særlig domstol (f.eks. ved arbejdsretten)?

Civile sager henhører under distriktsdomstolenes (*maakohus*) kompetence. Distriktsdomstolene behandler civile sager som domstole i første instans. Civile sager dækker en lang række områder og omfatter tvister, der udspringer af kontrakter og forpligtelser samt familie- og arveforhold, tvister vedrørende tinglige rettigheder, forhold vedrørende virksomheders og almennyttige organisationers aktiviteter og ledelse, konkursprocedurer og arbejdsretlige forhold. For at anlægge en civil sag skal der indgives en stævning til en distriktsdomstol. I den stævning, der indgives til retten, angives den person, stævningen udtages mod, hvad der nedlægges påstand om, hvorfor der nedlægges påstand (dvs. retsgrundlaget), samt dokumentation til støtte for påstanden.

Et krav mod en anden person om betaling af et fast pengebeløb, der udspringer af et privatretligt forhold, kan efter anmodning også behandles efter hasteproceduren for betalingspåkrav. En part, der ønsker at anvende hasteproceduren for betalingspåkrav i forbindelse med krav om underholdsbidrag eller krav om betaling af en gældsfordring, kan kontakte distriktsdomstolens afdeling for betalingspåkrav via webstedet <https://www.e-toimik.ee/>. Hasteproceduren for betalingspåkrav kan ikke anvendes for krav, der overstiger 6 400 EUR (gældsfordringer); dette beløb omfatter både hovedkrav og underordnede krav. Hasteproceduren kan ligeledes ikke anvendes, hvis det krævede underholdsbidrag overstiger 200 EUR om måneden. Hasteproceduren for betalingspåkrav kan ikke anvendes, hvis debitor ikke i et barns fødselsattest er opført som barnets forælder. Hasteproceduren for betalingspåkrav gennemføres af domhuset i Haapsalu under distriktsdomstolen for Pärnu (*Pärnu Maakohu Haapsalu kohtumaja*).

Visse tvister kan indgives for udenretslige nævnen, inden retten til domstolsprøvelse udnyttes. Arbejdsretlige tvister behandles f.eks. af et arbejdsnævn (*töövaidluskomisjon*). Et arbejdsnævn er et uafhængigt organ, der behandler individuelle arbejdsretlige tvister, inden det kommer til en retssag. Både arbejdsgivere og arbejdstagere kan indbringe en sag for et nævn uden at skulle betale statslige gebyrer. Enhver tvist, der opstår på grundlag af et forhold mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, kan indbringes for et arbejdsnævn. I forbindelse med retten til at indbringe en arbejdsretlig tvist for et arbejdsnævn skal det bemærkes, at nævnet kun kan behandle krav under 10 000 EUR. Krav, der overstiger 10 000 EUR, behandles af domstolene. Når en sag indbringes for arbejdsnævnet, beskrives de omstændigheder, der er relevante for tvisten. Hvis f.eks. ophævelsen af en ansættelsesaftale anfægtes, angives tidspunktet for og begrundelsen for ophævelsen. Det forhold, som parterne er uenige om, skal beskrives, dvs. hvad arbejdstageren eller arbejdsgiveren ikke har gjort eller har gjort i strid med lovgivningen. Alle påstande og krav skal begrundes, og derfor anføres forhold, der kan underbygges af skriftlig dokumentation (ansættelseskontrakt, overenskomst eller korrespondance mellem arbejdstager og arbejdsgiver osv.), eller der henvises til anden dokumentation eller vidner. Denne skriftlige dokumentation, som underbygger arbejdstagerens eller arbejdsgiverens krav, vedlægges stævningen, når den indgives. Hvis sagsøger finder det nødvendigt at indkalde et vidne til mødet, anføres vidnets navn og adresse i stævningen.

Krav, der opstår på grundlag af en kontrakt mellem en forbruger og en handlende, kan behandles af et forbrugerklagenævn (*tarbijakaebuste komisjon*). Et forbrugerklagenævn kan afgøre tvister, der opstår på grundlag af kontrakter mellem forbrugere og handlende, hvis parterne ikke har kunnet indgå forlig om tvisten, og hvis værdien af de omhandlede varer eller tjenesteydelser er mindst 20 EUR. Krav, der opstår på grundlag af dødsfald, fysisk skade eller anden sundhedsskade, kan ikke behandles af et nævn, men behandles af domstolene.

Et nævn kan ikke afgøre tvister, der vedrører levering af sundhedsydelser, juridiske ydelser eller overdragelse af fast ejendom, eller tvister, for hvilke bilægelsesprocedurer er fastlagt ved anden lovgivning. Sådanne tvister løses af den kompetente institution eller domstol. Proceduren for bilægelse af tvister vedrørende lejerforhold er f.eks. fastlagt i loven om bilægelse af tvister vedrørende lejerforhold (*üürivaidluse lahendamise seadus*).

Et forbrugerklagenævn har kompetence til at bilægge alle tvister vedrørende tab, der opstår som følge af defekte produkter, såfremt tabet kan fastslås. Hvis det kan godtgøres, at der er lidt et tab, men det præcise beløb for tabet ikke kan bestemmes, f.eks. hvis der er tale om ikkepengeomæssige tab eller tab, der vil opstå i fremtiden, fastlægges erstatningsbeløbet af en domstol.

2 Hvis kompetencen ligger hos de almindelige domstole (dvs. det er de almindelige domstole, som behandler denne type sager), hvordan finder jeg så ud af, hvilken en jeg skal henvende mig til?

For at vide hvilken domstol der har kompetence til at behandle en sag, er det vigtigt at kende kompetenceprincipperne. Kompetence er opdelt i tre områder: 1) generel kompetence, som afhænger af personens bopæl, 2) valgfri kompetence og 3) enekompetence (se afsnit 2.2).

2.1 Sondres der mellem lavere og højere førsteinstansdomstole (f.eks. distriktsdomstole og regionale domstole), og hvilken har i givet fald kompetence til at behandle min sag?

Der er forskel mellem domstole i lavere og højere instans, idet Estlands retssystem består af tre instanser.

Distriktsdomstolene (*maakohus*) behandler alle civile sager som domstole i første instans. Der kan ved lov fastlægges visse typer forhold, som kun kan behandles af en bestemt distriktsdomstol, hvis dette gør sagsbehandlingen hurtigere eller på anden måde gør processen mere effektiv.

Appeldomstolene (*ringkonnakohus*) efterprøver afgørelser, som distriktsdomstolene inden for deres retskreds har truffet i civile sager, på grundlag af appeller af afgørelser eller kendelser. Appeldomstolene træffer også afgørelse i andre sager, der ifølge lovgivningen henhører under deres kompetence.

Højesteret (*Riigikohus*) efterprøver afgørelser, som appeldomstolene har truffet i civile sager, på grundlag af kassationsappeller og kære af kendelser.

Højesteret afgør også begæringer om fornyet prøvelse af gældende domstolsafgørelser i sager, hvor en domstol ifølge loven har den nødvendige kompetence til at afgøre en sag, og afgør andre sager, der ved lov henhører under dens kompetence.

En sag behandles og afgøres først af en distriktsdomstol som domstol i første instans. Hvis en person ikke er tilfreds med en dom, kan vedkommende indgive en appel til en domstol i højere instans, dvs. en appeldomstol. Appeldomstole er domstole i anden instans, og de efterprøver afgørelser truffet af distrikts- og forvaltningsdomstole på grundlag af appeller og kære af kendelser. En appeldomstol træffer afgørelse i civile sager i kollegium. Appelsager afgøres af et panel af tre dommere.

Højesteret er den højeste instans og afgør kassationsappeller og begæringer om fornyet prøvelse af domstolsafgørelser. Kassation henviser til indgivelse af en appel mod en dom, som på grund af juridiske spørgsmål endnu ikke er trådt i kraft, og en højere domstols prøvelse af denne dom uden fornyet vurdering af de faktiske omstændigheder. Prøvelse af domstolsafgørelser henviser til fornyet behandling af afgørelser og kendelser, der allerede er trådt i kraft, i sager, hvor der er indtrådt nye omstændigheder, og på grundlag af en begæring indgivet af en part i sagen.

En kassationsappel kan indgives til højesteret af en part i sagen, som ikke er tilfreds med en lavere domstols dom. En appel kan kun indgives af en kvalificeret repræsentant, ikke personligt. Højesteret antager en kassationsappel, hvis påstandene i appellen rejser tvivl om, hvorvidt den lavere domstol har anvendt den materielle ret korrekt, eller om den har gjort sig skyldig i en alvorlig overtrædelse af de processuelle regler, som kunne have ført til en uretfærdig kendelse. Højesteret antager desuden sagen, hvis behandlingen af kassationsappellen vil være af grundlæggende betydning for retssikkerheden og fastlæggelsen af en ensartet retspraksis eller for videreudviklingen af lovgivningen.

2.2 Stedlig kompetence (er det retten i by A eller by B, der skal behandle min sag?)

Kompetence er en persons ret og forpligtelse til at udøve sine processuelle rettigheder ved en bestemt domstol. Kompetence opdeles i generel kompetence, valgfri kompetence eller enekompetence.

Generel kompetence angiver den domstol, som en sag mod en person kan anlægges ved, og hvor der kan træffes andre proceduremæssige foranstaltninger over for en person, medmindre det ved lov er fastlagt, at sagen kan anlægges eller foranstaltningen kan træffes ved en anden domstol.

Valgfri kompetence angiver den domstol, som en sag mod en person kan anlægges ved, og hvor andre proceduremæssige foranstaltninger kan træffes, i tillæg til generel kompetence. Det betyder, at sager, der omfatter ejendomsretlige krav mod en fysisk person, kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommende har haft sin bopæl i længst tid. Hvis en person har bopæl i udlandet, kan en sag, der omfatter et ejendomsretligt krav, også anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den omhandlede ejendom er beliggende, eller ved domstolen i den retskreds, hvor personens øvrige ejendom er beliggende.

Enekompetence angiver den eneste domstol, som en civil sag kan anlægges ved. Begæringer er altid omfattet af princippet om enekompetence, medmindre andet er fastlagt ved lov. Enekompetence kan f.eks. fastlægges på grundlag af det sted, hvor den faste ejendom, en juridisk persons registrerede hjemsted osv. er beliggende.

2.2.1 Hovedreglen om stedlig kompetence

En sag mod en fysisk person kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommende har bopæl, og en sag mod en juridisk person kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommendes hovedkvarter ligger. Hvis en fysisk persons bopæl ikke kendes, kan der anlægges sag mod den pågældende ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommendes sidst kendte bopæl er beliggende.

2.2.2 Undtagelser fra hovedreglen

En sag mod en estisk statsborger, der bor i et andet land, og som er underlagt ekstraterritorialitet, eller mod en estisk statsborger, der bor i et andet land, og som er tjenestemand, kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommendes sidst kendte bopæl er beliggende. Hvis en person ikke har haft bopæl i Estland, kan en sag anlægges mod vedkommende ved distriktsdomstolen i Harju (*Harju Maakohus*). En sag kan anlægges mod et statsligt organ eller en lokal myndighed ved domstolen i den retskreds, hvor det statslige organs eller den lokale myndigheds registrerede sæde er beliggende. Hvis det statslige organ ikke kan fastslås, anlægges sagen ved distriktsdomstolen i Harju. Hvis den lokale myndighed ikke kan fastslås, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor den lokale myndighed har sæde.

En sag kan anlægges mod et statsligt organ eller en lokal myndighed ved domstolen i den retskreds, hvor det statslige organs eller den lokale myndigheds registrerede sæde er beliggende.

Hvis det statslige organ ikke kan fastslås, anlægges sagen ved distriktsdomstolen i Harju. Hvis den lokale myndighed ikke kan fastslås, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor den lokale myndighed har sæde. En sagsøger kan også anlægge en sag ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommende egen bopæl er beliggende.

2.2.2.1 Hvornår kan jeg vælge mellem sagsøgtes hjemting (ifølge hovedreglen) og en anden domstol?

I de sager, der er fastsat ved lov, kan en person vælge en domstol, som en sag mod en person kan anlægges ved, og hvor andre proceduremæssige foranstaltninger kan træffes, i tillæg til generel kompetence.

En sag, der omfatter et ejendomsretligt krav, kan også anlægges mod en fysisk person ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommende har bopæl, hvis personen har boet der i en længere periode i forbindelse med et ansættelses- eller tjenesteforhold, studier eller lignende.

Kompetence baseret på forretningssted – En sag, der vedrører sagsøgtes økonomiske eller erhvervs-mæssige aktiviteter, kan også anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vedkommende har forretningssted.

Kompetence baseret på en juridisk persons registrerede hjemsted – En juridisk person i sin egenskab af medlem, herunder et selskab, eller et medlem, en partner eller en aktionær heri, kan anlægge en sag, der udspringer af den pågældendes medlemskab eller ejerandel, mod et medlem af, en partner eller en aktionær i den juridiske person ved domstolen i den retskreds, hvor den juridiske persons registrerede hjemsted er beliggende.

Kompetence baseret på ejendoms beliggenhed – Hvis en person har bopæl eller registreret hjemsted i udlandet, kan en sag, der omfatter et ejendomsretligt krav, anlægges mod vedkommende ved domstolen i den retskreds, hvor den omhandlede ejendom er beliggende, eller domstolen i den retskreds, hvor personens øvrige ejendom befinder sig. Hvis ejendommen er registreret i et offentligt register, kan sagen anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor det register, som ejendommen er registreret i, er beliggende. Hvis ejendommen udgør et krav ifølge loven om forpligtelser, kan sagen anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor skyldnerens bopæl eller registrerede hjemsted er beliggende. Hvis kravet er sikret med et aktiv, kan sagen anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor aktivet befinder sig.

Kompetence i sager, der vedrører et krav, som er sikret ved pant i eller behæftelse af fast ejendom – En sag om inddrivelse af et krav, som er sikret ved pant i eller behæftelse af fast ejendom, eller en anden sag, som vedrører et lignende krav, kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den faste ejendom er beliggende, såfremt skyldneren er ejer af den registrerede ejendom, som er sikret ved pant i eller behæftelse af fast ejendom.

Kompetence i sager, der udspringer af ejerskab af en lejlighed – En sag mod et medlem af en ejerforening eller en anden sammenslutning af ejere af lejligheder, der udspringer af medlemmernes fælles ejerskab eller af forvaltningen af genstanden for det fælles ejerskab, eller som er baseret på den fysiske andel af ejerskabet af ejerboligen, kan også anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den registrerede ejendom, som er behæftet med lejlighedsejerskab, er beliggende.

Kompetence baseret på stedet for opfyldelsen af en kontrakt – En sag, der udspringer af en kontrakt, eller en sag, der har til formål at efterprøve gyldigheden af en kontrakt, kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den anfægtede kontraktlige forpligtelse skal opfyldes. Hvis der er tale om en kontrakt om salg af løsøre, betragtes det sted, hvor løsøret blev overdraget eller skulle have været overdraget til køberen, og, hvis der er tale om en kontrakt om levering af en tjenesteydelse, det sted, hvor tjenesteydelsen blev leveret eller skulle have været leveret, som stedet for opfyldelsen af forpligtelsen. I andre tilfælde betragtes skyldnerens forretningssted eller, hvis et sådant ikke findes, skyldnerens bopæl eller hjemsted som stedet for opfyldelsen af forpligtelsen. Disse bestemmelser gælder, medmindre parterne har aftalt andet.

Kompetence baseret på en forbrugers bopæl – En sag, der udspringer af en kontrakt eller et forhold, der er omhandlet i §§ 35, 46, 52, 208, stk. 4, 379, 402, 635, stk. 4, 709, 734 og 866 i loven om forpligtelser (*võlaõigusseadus*), eller en sag, der udspringer af en anden kontrakt, der er indgået med et foretagende, der har hjemsted eller forretningssted i Estland, kan anlægges af en forbruger ved domstolen i den retskreds, hvor forbrugere har bopæl. Ovennævnte gælder ikke for sager, der udspringer af fragtafaler.

Kompetence i sager, der udspringer af en forsikringsaftale – En forsikringstager, en begunstiget person eller en anden person, der har ret til at kræve opfyldelse af en forpligtelse fra forsikringssselskabets side på grundlag af en forsikringsaftale, kan anlægge en sag, der udspringer af forsikringsaftalen, mod forsikringssselskabet ved domstolen i den retskreds, hvor forsikringstageren har bopæl eller hjemsted. Hvis der er tale om ansvarsforsikring eller forsikring af anlæg eller fast ejendom eller løsøre sammen med anlæg eller fast ejendom, kan der anlægges sag mod forsikringssselskabet ved domstolen i den retskreds, hvor den handling eller begivenhed, der forårsagede skaden, fandt sted.

Kompetence baseret på en arbejdstagers bopæl eller arbejdssted – En arbejdstager kan anlægge en sag, der udspringer af den pågældendes ansættelsesaftale, ved domstol i den retskreds, hvor vedkommende har bopæl eller arbejdssted.

Kompetence i sager, der udspringer af en veksle eller check – En sag, der vedrører en veksle eller check, kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor vekslen eller checken blev betalt.

Kompetence i sager vedrørende hærværk – En sag vedrørende erstatning for hærværk kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den handling eller begivenhed, der forårsagede skaden, fandt sted.

Kompetence i sager vedrørende et krav ifølge søretten, redningsarbejde eller en redningsaftale – En sag, der udspringer af et eller flere krav ifølge søretten, der er omhandlet i loven om maritim ejendom (*laeva asjaõigusseadus*), kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den havn, hvor sagsøgte skib befinder sig, eller skibets hjemstedshavn er beliggende. En sag, der udspringer af redningsarbejde eller en redningsaftale, kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor redningsarbejdet fandt sted.

Kompetence i sager vedrørende bodeling – En sag, der vedrører arverettigheder, en arvings krav mod bobestyreren, krav, der udspringer af et testamente eller en arveaftale, eller et krav om tvangsarv eller deling af et bo, kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor arveladeren var bosiddende på dødstidspunktet. Hvis arveladeren var estisk statsborger, men ikke havde sin bopæl i Estland på dødstidspunktet, kan sagen anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor arvelader sidst havde bopæl i Estland. Hvis arveladeren ikke har haft bopæl i Estland, kan sagen anlægges ved distriktsdomstolen i Harju (*Harju Maakohus*).

En sag mod flere sagsøgte og flere sager mod én sagsøgt – En sag mod flere sagsøgte kan anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor bopælen eller hjemstedet for en af de sagsøgte, som sagsøger vælger, er beliggende. Hvis der anlægges flere sager mod én sagsøgt på grundlag af det samme forhold, kan alle sager anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor en sag vedrørende et eller flere af de krav, der udspringer af det samme forhold, kan anlægges.

Kompetence ved modkrav og i sager, der anlægges af en tredjepart med et særskilt krav – Et modkrav kan anlægges ved den domstol, hvor den oprindelige sag blev anlagt, såfremt betingelserne for anlæggelse af et modkrav overholdes, og modkravet ikke er omfattet af princippet om enekompetence. Ovennævnte gælder også, hvis modkravet ifølge generelle bestemmelser skal anlægges ved en udenlandsk domstol.

En sag, der anlægges af en tredjepart med et særskilt krav, kan anlægges ved den domstol, der behandler hovedsagen.

Kompetence i konkursager – En sag vedrørende konkurs eller et konkursbo mod en person, der er erklæret konkurs, en kurator eller et medlem af konkursudvalget, herunder en sag om udelukkelse af ejendom fra et konkursbo, kan anlægges ved den domstol, der erklærede konkursen. En sag om accept af et krav kan også anlægges ved den domstol, der erklærede konkursen. En person, der er erklæret konkurs, kan også anlægge en sag vedrørende konkursboet, herunder en sag om tilbagebetaling, ved den domstol, der erklærede konkursen.

2.2.2.2 Hvornår skal sagen anlægges ved en anden domstol end sagsøgte hjemting (ifølge hovedreglen)?

I de sager, der er fastsat ved lov, er der enekompetence. Kompetence angiver den eneste domstol, som en civil sag kan anlægges ved. Sager om begæringer er altid omfattet af princippet om enekompetence, medmindre andet er fastlagt ved lov.

1) *Kompetence på grundlag af det sted, hvor fast ejendom er beliggende* – En sag med følgende genstande anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den faste ejendom er beliggende:

krav vedrørende anerkendelse af eksistensen af ejendomsret, begrænsede tinglige rettigheder eller anden behæftelse af fast ejendom, anerkendelse af manglen på sådanne rettigheder eller behæftelser eller krav vedrørende andre rettigheder til fast ejendom

fastlæggelse af grænser for eller deling af fast ejendom

beskyttelse af besiddelsen af fast ejendom

krav vedrørende tinglige rettigheder, der udspringer af ejerskab af lejlighed

krav vedrørende tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med fast ejendom

krav, der udspringer af en lejeaftale eller erhvervsmæssig lejeaftale vedrørende fast ejendom eller anden aftale vedrørende anvendelsen af fast ejendom ifølge loven om forpligtelser, eller som udspringer af gyldigheden af sådanne aftaler.

En sag vedrørende servitutter på fast ejendom, behæftelser af fast ejendom eller fortrinsret anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den servitutbehæftede eller behæftede ejendom er beliggende.

2) *Krav om ophør af anvendelse af standardbetingelser* – En sag vedrørende ophør af anvendelsen af en urimelig standardbetingelse eller vedrørende ophør og tilbagetrækning af anbefalingen om anvendelse af betingelsen fra den person, der anbefaler anvendelsen af betingelsen (§ 45 i loven om forpligtelser (*võlaõigusseadus*)), anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøgte forretningssted er beliggende, eller, hvis et sådant ikke findes, ved domstol i den retskreds, hvor sagsøgte bopæl eller hjemsted er beliggende. Hvis sagsøgte ikke har forretningssted, bopæl eller hjemsted i Estland, anlægges sagen ved den domstol, under hvis stedlige kompetence standardbetingelsen blev anvendt.

3) *Kompetence i sager om tilbagekaldelse af en afgørelse truffet af et organ under en juridisk person eller fastlæggelse af dens manglende retskraft* – En sag om tilbagekaldelse af en afgørelse truffet af et organ under en juridisk person eller fastlæggelse af dens manglende retskraft anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor den juridiske person har hjemsted.

4) *Kompetence i ægteskabssager*

Ægteskabssager er civile sager, hvor der træffes afgørelse om følgende:

skilsmisse

ophævelse af ægteskab

fastlæggelse af eksistens eller manglende eksistens af ægteskab

deling af fælles ejendom eller andre krav, der udspringer af formueforholdet mellem ægtefæller

andre krav, der følger af ægteskab, som indgives af den ene ægtefælle mod den anden.

En estisk domstol har kompetence til at træffe afgørelse i ægteskabssager, hvis:

mindst én af ægtefællerne er estisk statsborger eller var statsborger, da ægteskabet blev indgået

begge ægtefæller har bopæl i Estland

den ene ægtefælle har bopæl i Estland, medmindre den dom, der vil blive afsagt, tydeligvis ikke anerkendes i den anden ægtefælles hjemland.

I ægteskabssager, der skal afgøres af en estisk domstol, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor ægtefællerne har fælles bopæl, eller hvis en sådan ikke findes, ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøgtes bopæl er beliggende. Hvis sagsøgte ikke har bopæl i Estland, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor bopælen for parternes fælles mindreårige barn er beliggende, og, hvis parterne ikke har et fælles mindreårigt barn, ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøger har bopæl.

Hvis en fraværende persons ejendom er givet i varetægt, fordi personen er forsvundet, eller hvis en værge er udpeget for en person på grund af vedkommendes manglende retsevne, eller hvis en person er blevet idømt fængselsstraf, kan en skilsmisssag mod vedkommende også anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøger har bopæl.

5) *Kompetence i sager vedrørende faderskab og underholdsbidrag* – En faderskabssag er en civil sag, der har til formål at fastlægge slægtskab eller anfægte, at en forælder indsættes i et barns fødselsattest eller i folkeregistret. En estisk domstol kan afgøre en faderskabssag, hvis mindst én af parterne er estisk statsborger, eller mindst én af parterne har sin bopæl i Estland. I faderskabssager, der skal afgøres ved en estisk domstol, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor barnet har bopæl. Hvis barnet ikke har bopæl i Estland, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøgte har bopæl. Hvis sagsøgte ikke har bopæl i Estland, anlægges sagen ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøger har bopæl.

Disse bestemmelser gælder også for sager vedrørende underholdsbidrag. En sag vedrørende underholdsbidrag er en civil sag, hvor der skal træffes afgørelse om:

opfyldelsen af en forælders forpligtelse til at betale børnebidrag til et mindreårigt barn ifølge loven

opfyldelsen af en forpligtelse til at betale underholdsbidrag mellem forældre

opfyldelsen af en forpligtelse til at betale underholdsbidrag mellem ægtefæller

opfyldelsen af en anden forpligtelse til at betale underholdsbidrag fastlagt ved lov.

2.2.2.3 Kan sagens parter selv vælge en domstol, som ellers ikke havde været kompetent til at behandle sagen?

Hvis en sag samtidig hører under flere estiske domstoles kompetence, kan sagsøgeren vælge, hvilken domstol han vil anlægge sagen ved. I sådanne tilfælde afgøres sagen af den domstol, der først modtog begæringen.

Hvis en sag anlægges ved domstolen i den retskreds, hvor sagsøgte har bopæl eller hjemsted, eller ved domstolen med enekompetence, behandles sagen i det domhus, hvis stedlige kompetence omfatter sagsøgtes bopæl eller hjemsted, eller det sted, der afgør enekompetencen. Hvis flere steder, som bruges til at bestemme kompetencen, ligger inden for en distriktsdomstols stedlige kompetence, men inden for forskellige domhuses tjenesteområder, vælger sagsøger det domhus, som skal behandle sagen. Hvis sagsøger ikke vælger et domhus, afgør domstolen, hvor sagen skal behandles.

Begæring behandles i det domhus, hvis stedlige kompetence omfatter det sted, der er anvendt til at bestemme kompetencen. Hvis forskellige steder, som bruges til at bestemme kompetencen, ligger inden for en distriktsdomstols stedlige kompetence, men inden for forskellige domhuses tjenesteområder, afgør domstolen, hvor sagen skal behandles.

3 Hvis kompetencen ligger hos de særlige domstole, hvordan finder jeg så ud af, hvilken en jeg skal henvende mig til?

Hasteproceduren for sager vedrørende betalingspåkrav gennemføres af domhuset i Haapsalu under distriktsdomstolen for Pärnu (*Pärnu Maakohtu Haapsalu kohtumaja*). Andre civile sager er underlagt ovennævnte kompetenceprincipper.

Relevante links

Domstolssystemet

Sidste opdatering: 29/10/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.